DUBBEL LEVEN

MARITH IEDEMA

2024 Prometheus Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

© 2024 Marith Iedema
Omslagontwerp Prometheus
Omslagbeeld Laurence Chellali/Arcangel Images
Foto auteur Bert Vis
Zetwerk Elgraphic
www.uitgeverijprometheus.nl
ISBN 978 90 446 5706 7

1

Is dit alles?

'Ik baal van mijn seksleven.'

Zo, ik heb het gezegd.

De zon schijnt. Ik zit op het terras van Pastis in Amsterdam-West, een glas cava in mijn hand. Mijn beste vriendin Roxx heeft net oesters en brood met boter besteld. Ze kijkt me verbijsterd aan.

We gaan ver terug. We studeerden samen, we woonden samen, we zetten samen de bloemetjes buiten. Niemand kent me beter. Ik deel de intiemste, meest gênante details met haar. Ze hoort het als eerste als ik een aambei heb, ik biecht haar elke blunder op. We klagen over de zware kanten van het moederschap en over onze snurkende mannen. Vroeger hadden we het vaak over seks. We bespraken alles tot in detail: *the good and the bad*. Maar sinds we huisje-boompje-beestje zijn en jonge kinderen hebben, is seks gedegradeerd tot een oninteressant onderwerp.

'Waar komt dát ineens vandaan?' vraagt Roxx.

Ik snap dat ze verbaasd is. In al de jaren dat ik met Boris ben, was ik altijd positief. Heel positief zelfs.

'Het is nog steeds lekker allemaal hoor. Maar we hebben zo'n vast patroon. De voorspelbaarheid, de herhaling, het benauwt me. Ik wil daar iets aan doen. Nieuwe dingen proberen, het een beetje spannend maken. En hij... Nou ja, hij niet.'

Seks heeft me van jongs af aan geïnteresseerd. Ik masturbeerde al vroeg. Een vriendinnetje op de basisschool was goed met internet en vanaf mijn elfde dicteerde ik haar zoekopdrachten om mijn nieuwsgierigheid te bevredigen. Ik herinner me de opwinding. Holy shit, wat ik toen allemaal al gezien heb! Toch was mijn seksleven vóór Boris niet geweldig. Ik viel op het type *hard to get* en nooit op jongens die míj wilden. Hechtingsprobleempje met dank aan mijn vader. Ik rotzooide wat af, maar als je het bed deelt met onverschillige partners kom je zelden aan je trekken. Ik had vooral ongemakkelijke onenightstands en één vast vriendje waar ik smoorverliefd op was. Maar ook hij dacht vooral aan zichzelf in bed. Ik durfde hem niet te vertellen dat onze seks voor mij niet lekker was.

Niet lang nadat het uitging ontmoette ik Boris. Ik was twintig en ik had inmiddels door dat ik mijn foutemannenpatroon moest zien te doorbreken, dus ik gaf hem een kans. Mijn beste beslissing ooit. Want met Boris had ik mijn eerste échte klik, ook op seksgebied. Het was ongecompliceerd, we konden verbazingwekkend gemakkelijk praten, aangeven wat we opwindend vonden. We brachten hele dagen door in bed, verkenden elke centimeter van elkaars lijf. Genieten. Er gebeurde niks buiten de gebaande paden, maar daar was ik ook niet mee bezig. Ik verlangde niet naar meer.

Tot ik zwanger werd woonden we niet samen. We hadden ons eigen leven. Soms zagen we elkaar maar één keer per week. De laatste tijd denk ik vaak aan de seks van toen. Elkaar missen doet wonderen voor je seksleven. We vielen op elkaar aan als uitgehongerde beesten.

Toen onze dochter Bobby op komst was, trok ik bij Boris in. De tropenjaren braken aan. Mijn tweede zwangerschap volgde al snel. Zoon Sem was een huilbaby en had jarenlang slaapproblemen. Leven werd overleven: we waren altijd moe. Seks bestond vooral uit vluggertjes. Exit passie.

Sem is nu drie, en sinds een halfjaar zijn de slaapproblemen voorbij. Ik heb mijn nachtrust terug. Het voelt als een nieuw begin, een we-

deropstanding, een nieuwe fase. Ik barst van de levenslust. Ik ben energiek, ik sport weer, ik besteed aandacht aan mijn uiterlijk. Als ik in de spiegel kijk denk ik niet langer: *wie is die zombie?*

Maar Boris verandert niet mee. Het boeit hem niet of ik een joggingbroek draag of een sexy jurkje. Hij vindt het allemaal best en blijft hangen in de sfeer van de afgelopen jaren. Terwijl ik juist wil proberen de schwung in onze relatie terug te vinden. Ik wil me weer gezien voelen.

'Wat voor dingen wil je dan doen?' Roxx gaat er eens goed voor zitten.

'Argh, het lijkt wel of ik in een nieuwe puberteit zit met gierende hormonen. Op sommige dagen is seks zo ongeveer 't enige waar ik aan kan denken. Ik kijk veel porno. En weet je, eigenlijk heb ik nog zo weinig geëxperimenteerd. Ik heb een nu-of-nooitgevoel: nú zijn we nog jong en mooi. Ik heb wilde fantasieën: met Boris naar een erotisch feest gaan, meedoen aan een orgie of een partnerruil proberen.'

'Écht?'

Ik knik.

'Daar heb ik het niet met Boris over gehad hoor. Ik heb wel minder heftige dingen voorgesteld: bijvoorbeeld om een keer anale seks te proberen, of om een erotisch spel te doen met opdrachten.'

De ober zet onze bestelling neer.

'Weten jullie al wat het hoofdgerecht wordt?'

'Zullen we wat delen?' vraag ik.

Roxx knikt.

'Kies jij maar.'

Ik bestel een caesarsalade met friet en gegrilde spitskool.

'En?' vraagt ze gretig als de ober weg is.

Ik smeer boter op een stuk brood en kauw gefrustreerd.

'Boris wil er niks van weten. Hij is heel afwijzend, wil er ook helemaal niet over praten. Zijn standaardtekst is: "Doe normaal."'

We zwijgen even.

‘Een van mijn fantasieën is seks in een openbare ruimte. Laatst waren we uit eten en toen heb ik hem spontaan mee de wc in getrokken.’

‘Bah,’ zegt Roxx.

‘Het was een chic restaurant, met een hele mooie, schone wc,’ zeg ik.

‘Hij snapte eerst niet wat ik van plan was. Pas toen ik hem begon te zoenen viel het kwartje. Hij zei misprijzend: “Kan je je behoftebevrediging misschien nog even uitstellen tot we thuis zijn?”’

‘Ai,’ ze trekt haar mondhoeken naar beneden.

‘Ja. Ik voelde me kut, afgewezen. Ik heb later ook nog eens gecheckt of hij in zou zijn voor een trio, met een vrouw erbij. De natte droom van elke man, toch?’

‘Zou jíj dat willen?’

‘Ja. Misschien zou ik jaloers zijn, maar het lijkt me ook geil en spannend om Boris te zien met een andere vrouw. Ik zou het wel willen proberen. Ik dacht: we boeken een professional, dat heeft Heleen van Royen ook gedaan.’

‘Nou, schat, jezus. Je komt wel verrassend uit de kast. Ik moet er even van bijkomen.’

‘Snap ik,’ glimlach ik. ‘Ik weet ook niet waarom ik je hier niet eerder over verteld heb. Anyway, steeds als ik iets anders voorstel dan onze routineseks geeft Boris me het gevoel dat er bij mij een steekje loszit. Je had zijn gezicht moeten zien toen ik over dat trio begon: alsof hij water zag branden.’

Roxx kijkt me meelevend aan.

Ik wijs op de schaal met ijs, waar nog een oester in drijft. ‘De laatste is voor jou.’

Dan vraag ik: ‘Heb jij dat nooit? Dat gevoel van is-dit-alles? Behoefte aan spanning?’

‘Nee, eigenlijk niet. Ik denk nooit aan seks, het laat me koud.’

‘Doen jullie het nog wel?’

‘Soms. Niet vaak. En om heel eerlijk te zijn: ik moet er niet aan denken dat Rico ons gecrashte seksleven een nieuwe impuls wil geven. Wat een gedoe. Nee, aan mijn lijf geen polonaise.’

Ik moet lachen. Roxx ook.

'Maar ik snap jou hoor, Char. Als ik voelde wat jij voelt, dan zou ik ook proberen er wat van te maken. En het is echt niet oké dat Boris doet alsof jij een of andere seksmaniak bent. Hij moet je wensen serieus nemen. Zo extreem zijn ze nou ook weer niet.'

'Dank je, dat moest ik even horen. Ik voel me zo afgeserveerd.'

Ze legt een hand op mijn arm.

Ik vertel over Adam, mijn collega. Dertig jaar oud, ambitieus en een lust voor het oog. Híj ziet me wel staan.

'Adam flirt met me, hij maakt dat ik me weer aantrekkelijk voel. Dat mis ik thuis. Het geeft me zo'n kick!'

Roxx kijkt me gealarmeerd aan.

'Denk je aan vreemdgaan?'

'Nee joh, zeker niet met een collega. Maar ik word wel gek van dat gehunker. Boris is zo star. Daar word ik moedeloos van. Ik wil dat híj me weer begeert.'

'Oké, gelukkig. Geef hem nog een kans. Je moet gewoon de juiste snaar raken.'

We eten, drinken een fles wijn leeg, en nóg een. Dan fietsen we aangeschoten terug naar huis. Het is een zachte avond. De zomer staat voor de deur. Ik voel me lichter nu ik mijn hart heb gelucht.

Op straat kijkt een knappe man me recht in mijn ogen. Ik staar uitdagend terug. Hij blijft staan, draait zich om.

'Zo, die zag je wel zitten!' lacht Roxx.

Ik straal. Die bevestiging: *ik wil méér.*

'Aaah,' kreun ik overdreven. 'Het voelt zó goed dat ik eindelijk ontwaakt ben uit die fúcking winterslaap. Nu Boris nog!'

2
Bonding

Het is halftwaalf. Het is donker in de woonkamer, Boris ligt al in bed. Ik hoop dat hij nog wakker is. Zelfs na al die jaren kan ik nog naar hem verlangen, naar zijn sportieve lijf. De kern zit goed besef ik, *helemaal goed*.

Boris is sexy op een ongedwongen manier. Hij is niet ijdel. Ik moet hem er eens in de zoveel tijd op wijzen dat hij een nieuwe outfit moet kopen: het liefst draagt hij altijd dezelfde zwarte pantalon, met een polo van merinowol.

Hij werkt als ingenieur bij een groot IT-bedrijf en is ongelooflijk slim – een van de dingen die ik zo aantrekkelijk aan hem vind.

Hij zat zijn hele jeugd achter de computer. Pas rond zijn achttiende kwam hij erachter dat er meer is in het leven, dat hij goed in de markt ligt bij vrouwen, dat hij knap is. Een paar jaar later ontmoette hij mij.

Als ik de deur van de slaapkamer open, zie ik dat Boris ligt te lezen, zijn goedgevormde bovenlijf ontbloot.

'Hi schat,' zegt hij, zonder op te kijken van zijn boek. 'Was het leuk?'

Ik geef geen antwoord en kleed me sensueel uit. Hij blijft doorlezen. Ik gooi mijn slipje op ons bed.

Hij kijkt op. Onbewogen. Zijn rechterwenkbrauw een beetje omhoog.

O god, wat nú weer, zie ik hem denken.

Dat irriteert me. Ik wil dat hij opspringt, me op het bed smijt. Ik wil dat hij mijn gezicht vastpakt met beide handen en me hartstochtelijk kust. Ik wil zinderende geilheid in zijn ogen lezen.

Naakt loop ik naar het bed. Ik pak het boek uit Boris' handen en leg het weg. Ik klim boven op hem. We zoenen. Ik bijt zachtjes op zijn lip.

Hij kijkt op de klok op zijn nachtkastje.

Ik pak zijn kin vast, dwing hem me aan te kijken.

Ik berijd hem, draai rondjes met mijn heupen. Zijn pik komt onder me tot leven. Ik kreun goedkeurend, vertel hoe lekker ik hem vind, hoe leuk. Boris zegt niks.

Hij pakt zijn erectie vast en wil hem bij me naar binnen duwen.

'Niet zo snel,' zeg ik. Ik wil geen vluggertje, ik wil geen seks die puur gericht is op een orgasme. Ik wil kwaliteitsseks, ik wil een échte connectie voelen. Ik daal af naar zijn kruis. Ik pijp hem vol overgave, terwijl ik zo nu en dan naar hem opkijk.

Hij trekt me omhoog. Opnieuw probeert hij bij me binnen te dringen. Opnieuw hou ik hem tegen.

'Weet je wat ik wil, Boor?' fluister ik.

'Nou?'

'Dat je me vastbindt. Zo stevig dat ik niks meer kan. Je mag alles met me doen: álles.'

Hij slaakt een diepe zucht.

'Het is al laat. Kom óp, laten we gewoon even snel neuken.'

Hij slaat zijn armen om me heen.

'Vinger jezelf voor me,' moedigt hij aan.

Ik maak me boos los uit zijn omhelzing.

'Kom op, Boor, doe een beetje mee!'

'Ssssttt, wil je de kinderen soms wakker maken?'

Zachter vervolg ik: 'Please, schat, laten we het proberen. Je vindt het vast leuk.'

Boris kijkt me vermoeid aan.

Ik verdwijn in de badkamer en kom terug met de ceinturen van onze badjassen.

‘Maak me vast,’ gebied ik.

Terwijl ik op mijn rug lig knoopt Boris mijn polsen vast aan het uiteinde van ons bed. Hij kijkt alsof hij bezig is met de vuile vaat.

‘Zo goed?’

‘Ja, prima,’ zeg ik.

‘Oké. Nou, wat wil je dat ik doe?’

In mijn fantasie stelde Boris deze vraag niet. In mijn fantasie wist hij precíes wat hij wilde. In mijn fantasie dook hij op me. Hij likte langs mijn hals, beet in mijn tepels en plaagde me door zijn pik steeds bíjna in me te duwen. In mijn fantasie duwde ik mijn heupen verlangend naar boven, ik wilde hem op me trekken, in me duwen. Maar dat kón niet; de touwen maakten dat onmogelijk. Ik rukte als een bezetene aan de ketens. En hij vond dat geil.

Het zal bij fantaseren blijven.

‘Bef me,’ zeg ik dan maar.

Boris is er goed in, toch kan ik mijn aandacht er moeilijk bij houden.

Hij komt omhoog, kijkt me vragend aan.

Ik knik. Hij maakt mijn rechterarm los en duwt zijn erectie bij me naar binnen.

We maken het af zoals altijd. Ik vinger mezelf terwijl hij me neukt. Tegelijkertijd komen we klaar.

3
Wat moet ik?

Het is kwart over acht. Ik sta naast Roxx op het schoolplein. Ik heb slecht geslapen. Mijn hoofd bonst van de wijn.

'Dag mama,' zegt Bobby.

Ik kijk haar na tot haar dansende paardenstaart uit het zicht is verdwenen.

Dan sis ik: 'Ik ben helemaal klaar met Boris.'

'Ssttttt,' maant Roxx me tot stilte.

Gelijk heeft ze. Dit is niet bepaald de plek voor dit gesprek.

Maar ik kan niet wachten. Ik kook van frustratie.

'Laten we even koffie halen, Char.'

Even later zitten we op een bankje bij Coffee & Juices op de Baarsjesweg. Ik neem een grote slok van mijn cappuccino en vertel over de aanfluiting van gisteren. Nog een keer dreun ik op wat ik de laatste tijd allemaal heb geprobeerd. Een hele fucking waslijst.

'Hij wil níks, Roxx. Hij voelt totaal niet de behoefte zijn best te doen. Hij vindt dat ik zeik, niet goed bij mijn hoofd ben. Ik ben echt boos. Ik moet maar eens op zoek naar een buitenman.'

'Is dat dan de oplossing? Ga je je relatie op het spel zetten?'

'Er ís geen oplossing. Kloterige patstelling. Ik wil Boris niet kwijt, hij is verder een geweldige man. Ik hou van hem en hij houdt van mij. Maar wat móet ik? Mijn gevoelens negeren, in de ijskast zetten?'

'Nee, dat kan ook niet.'

Roxx wijst op mijn koekje. ‘Eet je dat niet op?’

‘Neem maar.’

Ik heb een knoop in mijn maag.

‘Geef het nog niet op, Char.’

Ik lepel een laagje schuim uit mijn kopje.

‘Maar wat kan ik dan nog doen?’ vraag ik.

Roxx denkt even na.

‘Weet je nog dat Rico en ik vroeger wel eens een rollenspel deden? Is dat niet wat?’

‘Wat speelden jullie ook alweer?’

‘Bijvoorbeeld dat ik de baas was en Rico mijn werknemer.’

‘Hmm. Ik heb liever dat Boris een beetje bazig is.’

‘Waarom speel je niet een prostituee, dan is hij je klant.’

Ik slaak een diepe zucht. ‘Ik heb heel weinig zin om nog een keer afgewezen te worden, maar goed, oké. Ik geef hem nog een laatste kans.’

Over een tijdje. Eerst moet mijn woede zakken.